

MOZES

EN DE
AFSLACHTING
VAN DE
MIDIANIETEN

*Transcriptie van
preek van
Adrian Ebens*

Mozes en de afslachting van de Midianieten

Adrian Ebens

Met dank aan Wendy Hansen voor deze transcriptie

Transcriptie gelivestreamd op 17 april 2020

Onze hemelse Vader, nu we een ander gedeelte van de schrift bestuderen dat vele mensen door de eeuwen heen tot nadenken heeft aangezet, bidden we om Uw leiding. Wij bidden voor Uw zegen in deze bijeenkomst. We danken U voor al degenen die online zijn en zegen ook hen, hun familie en kinderen. Wij danken U in Jezus naam. Amen.

Ik wil in deze presentatie voornamelijk proberen te kijken naar één verhaal, maar tevens verwijzen naar een aantal andere verhalen die ons bezig houden bij de laatste gebeurtenissen voor één van de profeten of een andere persoon van Gods volk stierf. In het bijzonder denk ik aan het leven van Mozes en de dingen die plaatsvonden tijdens zijn leven kort voordat hij stierf. Met name het verhaal van de Midianieten en de essentiële genocide op het Midianitische volk, met uitzondering van kleine meisjes die nog geen seksueel contact gehad hadden. Alle anderen werden afgeslacht en uitgeroeid en hoe wij dit verhaal beoordelen.

Het volgende verhaal is die van David. Voordat David stierf instrueerde hij zijn zoon om enkele mensen af te maken, die gedurende zijn bewind een ondermijnende factor waren. In feite beval hij dit, het was geen verzoek, zo van, je weet zelf wat je met hen moet doen, maar laat hun niet op vreedzame wijze in hun graf komen. Zijn dit woorden die komen van iemand die een volgeling van God is?

We hebben het verhaal van Elia, die vlak voordat hij opgenomen zou worden in de hemel, hij vuur uit de hemel laat komen en honderdtwintig man verteerd en hen in as op de aarde verandert en daarna wordt opgenomen. Hoe moeten wij deze verhalen begrijpen?

Daarnaast hebben we natuurlijk nog Johannes de Doper, die vlak voor zijn dood zich gaat afvragen of Jezus wel de beloofde Messias is. Waarom zou hij dit doen kort voordat hij zou worden omgebracht?

Al deze verhalen kunnen worden geplaatst in een kader waarvan ik denk dat dit de bediening van de dood is. Dat, als iemand het einde van zijn aardse leven nadert, dat alles in de ziel van die persoon, zijn complete geloof, voor de geloofsspiegel moet worden gebracht voordat nog het nodige kan worden beleden. Dit is de enige manier waarop ik sommige van deze verhalen kan begrijpen, anders moeten we geloven dat enkele van de meest moordadige acties die hebben plaatsgevonden, worden beloond met een plaats in de hemel. Dat is de kruisvaardersmentaliteit in hun begrip betreffende onze overwinning over het kwade en de vernietiging van de ongerechtigheid.

Er zijn nog meer opmerkingen die ik zou kunnen maken, maar laten we naar Numeri hoofdstuk 31 gaan en laten we dit verhaal gaan lezen. Met enkele hulpmiddelen die we afgelopen jaren hebben geleerd, degenen die met ons dit hebben gestudeerd zullen dit weten, dat met deze hulpmiddelen we deze verhalen kunnen analyseren zodat het ook logisch wordt en de boodschap een zinvol verhaal is. Het alternatief is niet echt verteerbaar. Gisteravond keek ik rond op de Quora-website en er was veel discussie over Numeri 31, waarom God dit zou toestaan en waarom Hij deze dingen zou bevelen.

Laten we het lezen, wat staat er: "De Heere sprak tot Mozes: Neem voor de Israëlieten wraak op de Midianieten; daarna zult u met uw voorgeslacht verenigd worden." Wat een mooie taak toch om vlak voor het einde van je eigen geschiedenis dit uit te moeten voeren. Een man die een groot deel van zijn leven voor schapen heeft gezorgd, krijgt nu blijkbaar de opdracht een hele natie af te slachten en uit te roeien.

Wie waren nu eigenlijk de Midianieten? Midian was de zoon van Ketura, zij was de tweede of derde vrouw van Abraham. Er was dus een familie vete met de Midianieten. Het waren allemaal kinderen van één man, Abraham. De naam Midian betekent strijd. Interessant, want er was een conflict. Dit zijn allemaal kinderen van één man, Abraham, en nu staat hier: "neem wraak voor de kinderen van Israël."

Kijkt u hier goed wat er staat: "De Heere sprak tot Mozes en zei: neem wraak" van wie, wie zijn wraak is dit? De kinderen van Israël worden gewroken. Als je het leest, laten we dan naar de Young's Literal Translation gaan en letten we op wat er in vers 2 staat: "voer **de wraak van de zonen van Israël** uit tegen de Midianieten." Dus wiens wraak is het? **De wraak van Israël**. Wat zegt God dus tegen Mozes? Wat zegt Hij tegen hem? De wensen van wie? **Van hun harten**. Hij vertelt hun wat de verlangens van hun harten zijn. God spreekt tot Mozes in een spiegel, dit is wat in het hart van de Israëlieten is.

Waarom zijn we nu in deze situatie gekomen? Laten we nog even verder lezen om wat meer achtergrondinformatie te geven over dit verhaal. Ik ga nu terug naar de King James vertaling. Let op wat Mozes hier zegt: "En Mozes sprak tot het volk: Laten er mannen uit uw midden zich voor de strijd toerusten, en zich tegen Midian keren om **de wraak van de Heere** aan Midian te voltrekken." (HSV) Hoe formuleerd Mozes wat hij heeft gehoord?

Congregatie: Hij had precies moeten zeggen wat God tegen hem zei, maar hij heeft het verdraaid door te zeggen dat dit eigenlijk is wat God wil. Dus jullie wreken God. Dat geeft Israël het gevoel dat zij de eer van God verdedigen.

Hierdoor is Israëls wraak nu Gods wraak geworden. Lees gewoon de woorden hier. Heel interessant, nietwaar. Vervolgens gaat het verder in vers 4: "Van alle stammen van Israël ... ten strijde laten trekken." Heeft God het woord 'oorlog' of 'strijd' gebruikt?

Indien we in één evangelie en één Bijbel geloven, wil ik ingaan op dit specifieke punt, want Paulus spreekt over het nemen van wraak in Romeinen 12:19. Wat staat daar geschreven: "Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere." Nu kunnen mensen stellen: "ja maar, dit is Gods bevel, dit is de wraak van de Heere," maar de Bijbel vermeldt dat het Israëls wraak was en niet Gods wraak, en het zegt op een andere plaats geen wraak te nemen. Is hier een probleem?

Congregatie: Indien je Romeinen 12:19 gebruikt als een antwoord, dan heb je een tegenstelling gecreëerd.

Er is een contradictie in de Bijbel waarin staat dat je geen wraak moet nemen en het dan moet doen, omdat Ik het je zei het te doen. Dat maakt de Bijbel inconsistent. Hoe geven we nu plaats aan toorn? Hoe komt het dat we wraak moeten nemen op onze vijanden? Hoe zit dit nu? Volgende vers: "Als dan uw vijand honger heeft," [wat moeten we dan doen?] "geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen."

Denkt u dat er een spiegel is, want als God in een spiegel spreekt, is er altijd een dubbele betekenis. Hoe dachten ze in de tijd van Numeri 31? Hun dachten waren naar het vlees: wreek jezelf in het vlees. Zou het kunnen dat God eigenlijk met hen in de Geest wil spreken, zo zult u uzelf wreken? Jullie zullen deze mensen zegenen, jullie dienen van deze mensen te houden, jullie zullen deze mensen alleen goed doen. Maar dat is iets dat werkelijk heel moeilijk is, want welke gevoelens zijn hier van belang, met deze vraag dienen we ons bezig te houden, want indien iemand van ons opgenomen gaat worden, moeten we dit probleem oplossen, we moeten het oplossen.

In mijn tiener jaren was ik opgegroeit met de vraag die mij werd voorgehouden; het werd me in de volgende paradigma voorgehouden, op deze manier: "als iemand in jouw huis komt met een vuurwapen om jouw gezin om te brengen, zou je dan niet opstaan en vechten." Is u dat ook voorgehouden? Het is een confronterende situatie, omdat je van je gezin houdt en je het uiterste zult doen om je gezin te beschermen.

Congregatie: De vraag is, hoe vecht je?

De vraag is hoe vecht je? Hoe vecht je in een dergelijke situatie? Dat is de vraag. Toen de Midianieten, de door Bileam vakkundig opgesteld plan, uitvoerden en hen exact was vertelt hoe ze de Israëlieten ten val konden brengen, dat ze hun vrouwen moesten inzetten om hun gebod te verbreken geen hoererij of overspel te plegen. Bileam wist wat hij deed, hij nodigde de Israëlieten uit, omdat zij hem respecteerden als profeet en hen verleidde en hun ertoe bracht de afgoden te vereren en de vrouwen begonnen hun werk te doen.

Mozes was druk bezig met de voorbereidingen terwijl ze klaar waren om het land Kanaän binnen te trekken. U kunt dit lezen in Patriachen en Profeten

(blz. 410-417). Hij is klaar met de voorbereidingen om Kanaän binnen te trekken en dan komen deze ongere verleidsters en nemen de bescherming van Israël weg en 24.000 van hen worden vernietigd van Mozes familie. Hoe zou u zich voelen? Jullie hebben mijn familie wat aangedaan, ik zal jullie vermoorden. Dit is de menselijke natuur. Dit is hoe wij zijn; dit is hoe wij te werk gaan. Jullie doen iets tegen mijn stam, ... mijn familie, ... mijn gezin, wacht eens even, zijn de Midianieten geen familie van hun? Wat doet u tegen iemand van uw kinderen die een ander kind van u vermoord? Wat doet u dan? Dan wordt het wat gecompliceerder.

We gaan terug naar Numeri 31:6: "Mozes liet hen ten strijde trekken, duizend per stam, hen en Pinehas, de zoon van Eleazar, de priester, ten strijde, met de heilige voorwerpen en de trompetten voor het geschal in zijn hand." Nu ze de instrumenten uit het heiligdom hadden, waren ze klaar om ten strijde te trekken.

Vers 7, heel interessant, zeer interessante taal: "En zij streden tegen Midian zoals de Heere Mozes geboden had; zij doodden al wie mannelijk was." Is dat niet zoals Mozes beval? Wat beval God? Er staat in vers 8: "Behalve hen die door hen verslagen werden, doodden zij ook de koningen van Midian: Evi, Rekem, Zur, Hur en Reba, de vijf koningen van Midian; ook doodden zij Bileam, de zoon van Beor, met het zwaard." Ruim Bileam op voor wat hij mijn volk heeft aangedaan. Steek het zwaard door hem!

Vers 9: "Maar de Israëlieten voerden de vrouwen van Midian en hun kleine kinderen als gevangenen weg en roofden al hun dieren, al hun vee en al hun vermogen." Nu begint er een geur op te komen. Hier stinkt iets heel sterk naar: "Oh, ik dacht dat dit alleen ter ere van God was," maar nu is er iets heel urrr [verschikkelijks] aan wat hier wordt beschreven. "Ze nemen voor zichzelf de buit, de oorlogsbuit."

Vers 10: "Ook verbrandden zij al hun steden in hun woongebieden en al hun tentenkampen met vuur." In de KJV staat 'mooie kastelen'. Denk niet dat zij in die tijd kastelen hadden. Vers 11-13: "Zij namen heel de buit en alles wat meegenomen kon worden aan mensen en aan dieren, en zij brachten de gevangenen en wat aan buit meegenomen was, bij Mozes, bij de priester Eleazar en bij de gemeenschap van de Israëlieten in het kamp, in de vlakten

van Moab, aan de Jordaan, ter hoogte van Jericho. Mozes, de priester Eleazar en alle leiders van de gemeenschap gingen buiten het kamp, hun tegemoet."

Dit wordt nog interessanter. Dit is een uitdaging om te lezen. Vers 14: "Mozes werd erg kwaad op de aanvoerders van het leger, de bevelhebbers van duizend en de bevelhebbers van honderd die van de krijgsdienst terug kwamen." Hier staat 'erg kwaad'; Mozes kreeg 'een woede uitbarsting'. We kunnen het afzwakken naar 'Mozes was teleurgesteld' of 'het mishaaide hem'. De gebruikte taal suggereert echter toch de zwaardere uitdrukking, door hetgene wat hij erna doet. Wat zegt Mozes daarna?

Vers 15-18: "En Mozes zei tegen hen: Hebt u alle vrouwen laten leven? Zie, zij waren door de raad van Bileam voor de Israëlieten de aanleiding tot trouwbreuk tegen de Heere, in het geval van Peor, waardoor de plaag kwam onder de gemeenschap van de Heere. Nu dan, dood al wie mannelijk is onder de kleine kinderen, en dood elke vrouw die gemeenschap met een man heeft gehad door met een man te slapen. Maar laat alle kinderen van het vrouwelijk geslacht die nog geen gemeenschap gehad hebben door met een man te slapen, voor u in leven." Dat is een werkelijk confronterende passage uit de Heilige Schrift.

Is dit de God van Jezus Christus; is dit datgene wat Hij ons aanbeveeld te doen? Is dit de verbolgenheid, de verbolgenheid die Mozes had in zijn woede uitbarsting? Nemen wij het Mozes kwalijk dat hij in woede ontstak? Zouden wij anders zijn geweest? Enigen van uw familie zijn verleid en vernietigd door een plaag en u weet dat er een opzettelijk complot was om u te vernietigen, door uw verwanten opzettelijk te laten zondigen. Zouden wij anders zijn geweest? Dit is de test voor ons.

We zullen nu iets gaan lezen uit de Geest der Profetie, maar voordat we daar naar toe gaan laten we enkele principes weer in herinnering brengen. Welke principes zijn er die we eerder geleerd hebben met betrekking tot dergelijke verhalen. We zullen eerst Exodus 23:28 gaan lezen en wat staat daar, hoe zou God handelen met dergelijke naties. Vers 27-28: "De schrik voor Mij zal Ik vóór u uit zenden, en al de volken waaronder u komt, zal Ik in verwarring [KJV gebruikt het woord vernietigen; het veroorzaakt een angst of een verschikking dat over hen komt] brengen. En Ik zal al uw vijanden voor u op de vlucht doen slaan. Ik zal ook horzels vóór u uit zenden; die zullen de

Hevieten, de Kanaänieten en de Hethieten vóór u uit verdrijven." Dus angst zou hen uitdrijven. Is dit ook hetgene wat gebeurde? Waarom dreef God hun vijanden niet voor hen uit?

Wat was de gebeurtenis dat plaatsvond in het volgende hoofdstuk dat dit kon plaatsvinden? Exodus 24:7, het zegt daar: "Hij nam het boek van het verbond en las dit ten aanhoren van het volk voor. En zij zeiden: Alles wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen en Hem gehoorzamen." Hierin vinden wij het probleem, deze mensen handelden naar het oude verbond. Geen horzels, geen angst. Zij werden niet vervuld met de Heilige Geest om een vibratie en een frequentie te veroorzaken die angst veroorzaakt voor degenen die in een staat van het kwaad leven. Zij zouden Kanaän hebben gereinigd, zoals Jezus de tempel heeft gereinigd, de handelaren hadden angst, maar alle zieke, verlamde en verminkten en in welke staat dan ook komen of bleven bij Jezus zonder angst en verheugden zich in Zijn woord. Hetzelfde zou zijn gebeurd bij de Israëlieten. Iedereen die, die zocht naar macht, positie en prestaties zouden zijn gevluht voor hun leven in doodsangst. Precies op deze manier wilde God dat zij het land Kanaän zouden gaan innemen, maar het was niet aan hun besteed.

Dit zijn enkele van de principes die wij hanteren en wanneer iemand onder de bediening van het oude verbond opereert, is dit wat er gebeurt. Ik wil u deze verklaring voorlezen in de Geest der Profetie. Tina heeft dit met mij gedeeld en we moeten hier goed naar kijken. 14MR, blz. 147, alinea 2, daar staat: "De mens aanbidt de weerspiegeling van zijn eigen beeld. Hij plaatst zijn eigen praktijken en de bijzondere tendensen van zijn eigen natuur daar waar Gods wet zou moeten zijn. Dit is het beeld van de wereld. Wat is nu het beeld van de gemeente?" De mens aanbidt de weerspiegeling van zijn eigen beeld en hij plaatst zijn eigen praktijk en de eigenaardige neigingen van zijn natuur waar Gods wet zou moeten zijn. Wat was onze erfenis? Wat hebben wij van Satan geërfd?

Welk gerechtigheidssysteem hebben we van Satan geërfd? CTR 11.4: "De veroordelende macht van Satan leidt hem ertoe een theorie van rechtvaardigheid in te stellen die onverenigbaar is met genade en barmhartigheid. Hij beweert dat hij optreedt als de stem en kracht van God, en beweert dat zijn beslissingen rechtvaardig zijn, puur en zonder fouten. Zo

neemt hij zijn positie in op de rechterstoel en verklaart dat zijn raad onfeilbaar is. Hier komt zijn genadeloze gerechtigheid naar voren, een vervalsing van Gods gerechtigheid, weerzinwekkend voor God."

Dit is het rechtvaardigheidssysteem dat we allen geërfd hebben. Handelde Mozes hier in dit gerechtigheidssysteem? Exodus 32:32. Ik zal het u tonen. Hier is het. In deze allermooiste, prachtige demonstratie van Gods liefde door Mozes zien we nog steeds het valse gerechtigheidssysteem. "Nu dan, of U toch hun zonde wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit Uw boek, die u geschreven hebt." Een hele mooie demonstratie van liefde in een slecht kader, want hij zegt: indien u deze zonden niet kunt vergeven, indien u een offer nodig hebt, indien iemand hiervoor dient te sterven, laat mij dan daarvoor sterven.

Als dat is wat nodig is om hen te vergeven, neem mij dan waarvan ik weet dat het enorm kostbaar voor U is en U enorm kostbaar bent voor mij, neem mijn leven dan en offer mij op. Binnen het kader van een vals gerechtigheidssysteem is dat het betere om te zeggen. Het is vergelijkbaar met Abraham die zijn zoon, zijn enige zoon, nam en hem als brandoffer gebruikte, omdat de menselijke geest, ons concept van rechtvaardigheid, straf eist, en wel de dood van de overtreder, tenzij er een verzoening gevonden kan worden. Dit is hoe onze geest werkt.

Dus als we bij het verhaal van de Israëlieten komen die in Numeri 25 begint, zien we dat in vers 1, precies aan de grens van Kanaän en dit is belangrijk voor ons, het is dan ook goed om in Patriachen en Profeten, hoofdstuk 41 'Afval aan de Jordaan' te lezen. Hier staat: "Israël verbleef in Sittim en het volk begon hoererij te bedrijven met de dochters van Moab. En zij riepen het volk op tot het offeren aan hun goden." Is het adventisme geroepen tot het offeren aan valse goden? Ja, dat hebben ze gedaan, direct aan de grens. "En de mensen aten en bogen zich neer voor hun goden." Hebben wij voor hun goden gebogen? Ja, dat hebben we. "En Israël sloot zich aan bij Baäl Peor:" Hebben wij ons bij Baäl Peor aangesloten? Ja, dat hebben we. "En de toorn van de Heere ontstak tegen Israël. En de Heere zei tegen Mozes: Neem alle hoofden van het volk en hang ze voor het aangezicht van de Heere tegen de zon, zodat de felle toorn van de Heere van Israël kan worden afgewend." Waarom moest God dit doen? Vanwege het rechtssysteem van de mens,

omdat de mens zijn eigen beeld aanbidt en dat beeld de dood eist. Als er een overtreding plaatsvindt, moet er iemand sterven, anders kan de rest van de mensen niet geloven dat God hen zal vergeven. Daarom moest dit gebeuren, omdat er in ons rechtvaardigingssysteem destijds geen andere manier was waarop deze mensen konden geloven dat God hen kon vergeven. Ze werden vanwege hun daden uit de hemel verbannen en dat wisten ze in hun eigen gedachten.

Congregatie: In dit geval was het niet alleen genoeg om ze te doden, maar moesten ze ook de hoofden ophangen.

Ze moesten hun hoofd ophangen, want dat is de traditie, dit is hoe ze de dingen deden en het moest duidelijk zijn dat er vergelding had plaatsgevonden. Dit is de slang op de paal, dus deze leiders in deze afvalligheid werden als een slang aan een paal opgehangen, zodat iedereen ze kon zien. Toen de mensen hiernaar keken, werden ze genezen van de overtuigingen dat ze niet vergeven konden worden. Ziet u, hetzelfde verhaal alleen in een ander jasje.

God moest dit pad met Israël gaan, maar hoe zat het met degenen die hen dit aangedaan hadden? Want niet iedereen van Israëls stierf. Maar hoeveel Israëlieten waren bij deze afval getrokken? Was het niet de meerderheid van Israël die erbij betrokken was? Er staat geschreven 'Israël', nietwaar? Dus het volk. Een deel zal niet bij de seksuele immortaliteit betrokken zijn geweest, maar anderen genoten ervan, zij gingen naar het feest, zij waren erbij betrokken, maar zij bedreven geen buitensporige zondigheid, echter zij waren wel betrokken met de Baäl Peor afgoderij. Hoe zouden zij dan voor henzelf verzoend worden? Hoe zouden zij dan genoegdoening verschaffen voor hun schuld? Door wraak te nemen op de Midianieten, want zij waren schuldig voor hun zonden en zij moesten ervoor betalen als een offer voor Israëls verzoening. Midian neemt de brandende toorn van de Heere weg waarvan zij zich voorstelde dat God tegen hen had.

Wat is echter de toorn van de Heere? Wat vertelt ons de Bijbel wat de toorn van de Heere is? Om de mens tot berouw te brengen en de mens te geven wat Hij verlangt. Dat is Gods toorn. De mensen stellen God voor als vreselijk kwaad en dat Hij in grote woede zal uitbarsten tegen de Israëlieten. Daarom was de enige weg om Gods brandende toorn te sussen door de Midianieten

op te offeren en pas dan konden ze geloven dat God hun vergeven kon. God moest dan de Midianieten overgeven aan de wraak van de Israëlieten zodat zij zouden kunnen geloven dat God hun kon vergeven.

Ik wil dat u iets opmerkt. Het zijn niet de onfortuinlijken, zo van God geeft hun op om te sterven. Zo werkt God niet. We moeten daarvoor naar de Geest der Profetie gaan waar we kunnen lezen in Patriachen en Profeten op blz. 413

Congregatie: Waren het niet de leiders die meededen met de Moabietische afgodendienst.

De leiders van het volk, ja; de prinsen, zij deden daaraan mee, helemaal correct.

Patriarchen en Profeten, blz. 413 (413.1): "God had Israël bezocht met zijn oordelen omdat ze hadden toegegeven aan de verleiding van de Midianieten; maar de verleiders zouden niet aan Gods gerechtigheid ontvlieden." Gods gerechtigheid. Bijzonder niet? Hoe moeten we dit lezen, is dit goddelijke gerechtigheid? "De Amalekieten, die Israël te Rafidim hadden aangevallen en de zwakken en vermoelden in de achterhoede gedood hadden, werden pas veel later gestraft; maar de Midianieten, die hen tot zonde verleid hadden, ondergingen terstond Gods oordelen, als vijanden die een groter gevaar betekenden voor zijn volk. 'Neem voor de Israëlieten wraak op de Midianieten', had God aan Mozes bevolen; 'daarna zult u tot uw voorgeslacht vergaderd worden'. Aan dit bevel werd onmiddellijk gehoor gegeven." Interessante weergave.

"Duizend mannen" en het spreekt over degenen die werden gekozen en degenen die werden gedood en dan staat dit in de volgende alinea: (PP 413.2) "Dit was het einde van hen die kwaad tegen Gods volk gesmeed hadden. De Psalmist zegt: 'De volken zijn verzonken in de kuil die zij delven;'" Dat is interessante taal, ze zonken weg in de put die zij zelf hadden gemaakt. Ik wil dat u nauwkeurig kijkt wat hier staat: "'in het net dat zij verborgen, raakte hun voet verward. Want de Heere zal zijn volk niet verstoten, en zijn erfdeel niet verlaten'. Maar het oordeel zal veranderen in gerechtigheid." Ze vervolgt "Als mensen 'jacht maken op het leven van de rechtvaardige' vergeldt de Heere 'hun het onrecht' en" ik wil dat u op het volgende woordje

acht slaat, waardoor worden ze verdelgt: "verdelgt 'hen **in** hun boosheid'" Er staat niet **voor** hun eigen boosheid, maar **in** hun eigen boosheid. Zegt dit iets anders? Hun eigen slechtheid komt op hen zelf terug. Klinkt als een natuurlijk gevolg van de beslissing die ze hebben genomen. God staat toe dat de zonde de zonde bestraft. Hij laat toe dat de zonde van de Israëlieten de zonde van de Midianieten bestraft. Hij laat toe dat er een natuurlijk verloop plaatsvindt en dit is hoe Gods oordelen werken. Dit is wat Exodus 20:5 ons vertelt: "... Ik, de Heere , uw God," en het zegt: "ben" maar er zou moeten staan: *word* "een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten."

Dus God haalde in de geest van de Israëlieten hun innelijke gedachten proces naar boven, hun moordzuchtige plannen jegens de Midianieten. Hij confronteerde hen ermee, om te zien hoe zij daarop zouden reageren. Hoe dan ook zouden Gods oordelen in praktijk worden gebracht. Of de Israëlieten beleden hun eigen zondigheid en werden vervolgens vervuld met Gods Geest, zodat die Geest ervoor zorgde dat de Midianieten verdreven werden, of dat de Israëlieten Gods Geest weigerden hen eigen geest te vervullen en door hun vleselijke gedachten zichzelf de Midianieten zouden gaan vernietigen. Hoe dan ook, gerechtigheid zou plaatsvinden, maar zoals Israël het begreep, zodat ze konden begrijpen en geloven dat zij vergeven konden worden en de Midianieten de gevolgen van hun eigen keuzeproces ondervonden.

God laat zich niet bespotten. Zoals een mens zaait, zo zal hij ook oogsten. De gebruikte woorden zijn zeer belangrijk, echt heel belangrijk, waarvoor de Geest der Profetie ons de context geeft. Er staat niet dat God hen doodde **voor** hun slechtheid, maar Hij zei dat Hij hen **in** hun slechtheid wegnam. Ik denk dat dit een belangrijk onderscheid is dat we in dit specifieke verhaal moeten maken.

Congregatie: Terwijl Israël gelooft dat God een God van bestraffende gerechtigheid is. Je hebt gelezen dat hij ze voor de Heere ophing, dat zijn de hoofden, is dat correct? Dat stond in Numeri 25:4: "en laat hen voor de Heere in de volle zon ophangen", maar in de Young's Literal Translation staat: "hang hun op voor Jehova, tegenover de zon", of is dat een onrelevante verklaring dat "het voor de zon is opgehangen", of is in de ogen van Israël, God, de Zon, gelijk aan dezelfde principes als de zonnegod? Want ik herinner me wat

Ezechiël zegt, dat zij aanbaden met hun gezicht naar de zon en de principes van de zonnegod natuurlijk de principes van Satans koninkrijk zijn. Ik dacht dat het interessant was op de manier het daar beschreven is.

Zij waren niet onbekend met Ra, de zonnegod. Het is mogelijk.

Een ander element hiervan dat ik belangrijk acht, staat in vers 16-18, omdat God tot Mozes sprak: "Verder sprak de Heere tot Mozes: Behandel [KJV: kwellen] de Midianieten als vijanden en versla hen. Want zij hebben u als vijanden behandeld, met hun listen, die zij listig tegen u beraamden, in geval van Peor en in het geval van hun zuster Kozbi, de dochter van een leider van de Midianieten, die gedood is op de dag van de plaag, in het geval van Peor."

Nu zegt God hen hun te kwellen en hun te verslaan. Maar hoe kwelt Christus Zijn vijanden? Jesaja 11:4: "Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddelozen doden." Dit is een oud testamentische schrift gedeelte, wanneer God dus zegt: "kwel de Midianieten en versla hen", zou er dan een alternatieve uitleg hieraan gegeven kunnen worden?

Kunnen wij dit geestelijk begrijpen? Hoe hun te kwellen? Maar God weet uiteraard dat zij dit in het vlees zullen interpreteren. Hij wist dat zij het vleselijke begrip hiervan zouden nemen. Hoe kan Christus ons Zijn vlees en bloed te drinken geven? Dat klinkt absurd. Hij zal hen vermoorden bedoelen. Dat moet het wel betekenen. De Bijbel geeft ons geen andere verklaring van deze verhalen.

Ik wil u nog een gedeelte voorlezen en dat doen we omdat iedereen die dit verhaal gaat lezen en niet eens zijn met wat wij hier zeggen, dit niet gaan lezen, daarom zullen wij het voor hen lezen om hun de moeite te besparen. *Selected Messages Book 2*, blz. 333 en in de alinea daarvoor staat dat Bileam de kinderen van Israël heeft verkocht voor een beloning, dat is dus de context waarin dit staat. Dan staat er: "De Heere wordt door velen als wreed beschouwd als Hij van Zijn volk eist dat zij oorlog moeten voeren met andere naties. Ze zeggen dat het in strijd is met Zijn weldadig karakter. Maar Hij die de wereld heeft gemaakt en de mens heeft gevormd om op de aarde te wonen, heeft onbeperkte controle over alle werken van Zijn handen, en het

is Zijn recht om te doen wat Hij wil," dus bekritiseer niet wat Hij zegt en wat Hij wil met de werken van Zijn hand. "Mensen hebben geen recht om tegen hun Maker te zeggen: Waarom doet U dat?"

Daarom de persoon die zegt dat God wreed is en vervolgens gelooft dat God ook daadwerkelijk wreed is, en dan zegt: "Waarom doet U dit?" Dit zijn degenen tegen wie zij praat? Handelen wij hier in deze hoedanigheid in onze verklaring wat er toen was gebeurd? Nee, wij geloven niet dat God wreed is. Wij geloven dat God handelt volgens Zijn principes. Hij heeft een reden voor alles wat Hij doet. Wij geloven dit. Wij accepteren dit. Er zijn redenen waarom dit gebeurde, en we vinden God niet wreed omdat Hij Israël confronteert met hun zondigheid door hen als in de spiegel zichzelf te bezien en daarnaast de zonde de zonde te laten straffen. Dat is niet wreed, omdat Midian hier in de werken van hun eigen handen werd overgeleverd. Dit kwam over hen door hun eigen beslissingen en hun eigen proces. Het was een geval van de natuurlijke gevolgen voor wat ze zelf hadden gedaan. Zij wisten wat de gevolgen zouden zijn, dus hier is niets onbetamelijks.

Maar mensen die deze citaten zo uitleggen dat ze op ons van toepassing zijn, omdat wij zeggen dat hier God niet Degene is die in deze bevelen gerepresenteerd wordt, maar het menselijke representaties zijn als in een spiegel om hen hun eigen beeld te tonen. Zij citeren dit gedeelte en slaan het in ons gezicht en zeggen dat dit op ons van toepassing is. Sorry, maar dit is niet van toepassing op ons, omdat dit refereert naar diegenen die God als wreed beschouwen voor wat zij beschouwen als Gods acties in de vernietiging en de genocide van de Midianieten.

Congregatie: Feitelijk geloven wij helemaal niet dat Gods acties arbitrair zijn. Mensen die denken dat God eenvoudigweg vernietigingen en verderf beveelt aan Zijn volk zijn arbitrair.

Dat is inderdaad willekeur. We hoeven alleen maar dit specifieke citaat aan te kaarten. Er is geen onrechtvaardigheid in Zijn karakter. Hij is de heerser van de wereld en een groot deel van Zijn onderdanen is tegen Zijn gezag in opstand gekomen en heeft Zijn wetten met voeten getreden. Wanneer u Gods wet vertrappt en u zich buiten zijn bescherming plaatst, zult u sterven. Dat is gerechtigheid, dat is eerlijk en fair. Maar het is niet God die dit met Zijn hand doet. God laat zich niet bespotten. Hij zal toestaan dat deze dingen

plaatsvinden en als Hij al deze dingen toestaat bezorgt het Hem enorm veel verdriet. Het brengt voor Hem persoonlijk een hoge prijs met zich mee om te zien dat Zijn kinderen op deze manier worden afgeslacht. Maar Hij is bereid het toe te laten. Hij heeft de karakter moed om mensen de consequenties van hun eigen keuzes te laten dragen en ik steun Hem hierin volledig.

Er staat dus: "Hij heeft hun overvloedige zegeningen geschonken en hen omringd met alles wat nodig was, en toch hebben zij gebogen voor beelden van hout en steen, zilver en goud, die hun iegen handen hebben gemaakt. Ze leren hun kinderen dat dit de goden zijn die hen leven en gezondheid geven, hun land vruchtbaar maken en hun rijkdom en eer geven. Zij minachten de God van Israël. Zij verachten Zijn volk, omdat hun werken rechtvaardig zijn. "De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden" (Psalm 14:2). God heeft hen verdragen totdat zij de maat van hun ongerechtigheid vol hadden gemaakt, daarna heeft Hij een snelle vernietiging over hen gebracht." How brengt God over hen deze snelle vernietiging? Hij geeft de engelen die de wind tegenhouden opdracht deze los te laten, zodat de storm losbarst. "Aha, dat maakt het duidelijk dat God toch Degene is Die het doet. God bewerkt hun dood." Dan spreekt uw Bijbel zichzelf tegen, omdat God zegt: wreek uzelf niet, maar geef plaats aan de toorn. En hoe wordt zoiets dan gerealiseerd? Heb uw vijanden lief, doe goed aan hen die u haten.

Jezus toonde aan ons hoe wraak genomen dient te worden en oorlog met onze vijanden gestreden dient te worden en dat gebeurt door het kwade te weerstaan, maar degenen die u vervolgen lief te hebben en hen goed te doen. Dit is hoe God Zijn oorlog vergeldt tegen de zonde en de zondige natuur.

Daarin zien we dat Hij Zijn volk heeft gebruikt als instrument van de wraak. Wat is Gods wraak? Dit hebben we gelezen in het boek *Acts of a Gentle God*, hoofdstuk 13: **Gods wraak is waar omstandigheden toegestaan worden hun gang te laten gaan.** Dit is Gods wraak, door de Israëlitzen toe te staan hun rebellie door te voeren en hun eigen toorn terug te reflecteren door de wraak van Israël op de Midianieten, brengt God Zijn doel ten uitvoer, maar God heeft niet Zelf de Midianieten omgebracht. Alle dingen hebben ertoe bijgedragen dat alles wordt zoals het zou moeten zijn.

Ik moest dit gedeelte naar voren brengen, omdat mensen het verkeerd zullen gaan citeren en het misplaatsten zoals andere verklaringen om uitspraken te doen die gericht zijn op universalistische standpunten. We zeggen niet dat alle mensen gered zullen worden. We zeggen niet omdat God zo liefdevol is dat mensen naar de hemel gaan, dat is onzin.

Congregatie: Dit toont eigenlijk hoe moeilijk het is voor mensen om gered te worden. Dit is ons proces waar we doorheen moeten.

Ja, dit proces waar we doorheen gaan en dit is het punt in termen van Mozes die aan het einde van zijn dienstwerk komt. We zien dezelfde uitdaging waarmee hij aan het einde van zijn leven werd geconfronteerd, als toen hij Egypte verliet, en dat was toen zijn familie werd aangevallen en hij naar het zwaard greep. En dat is ook de kwestie die naar voren kwam in het leven van Mozes vlak voordat hij stierf.

Laten we dit zorgvuldig lezen in Numeri 31. Wat zei God eigenlijk: "Neem voor de Israëlieten wraak op de Midianieten." Hoe vat Mozes deze woorden op: Mozes zei: "Laten er mannen uit u zich toerusten voor de strijd." Dit zegt hij tegen Jozua toen de Amalekieten eerder hen aanvielen: "rust u uit voor de strijd". Dit is de interpretatie zoals hij dat begrijpt. Kunnen we hem daarvoor verwijten? Nee, wij zouden het niet anders doen. Wij zouden het netzo begrepen hebben. Wij zouden exact hetzelfde gedaan hebben. "Laten er mannen uit uw midden zich voor de strijd toerusten, en zich tegen Midian keren om de wraak van de Heere aan Midian te voltrekken."

Congregatie: Ik denk dat dit de moeilijkheid is, nietwaar? Het feit dat er zoveel mensenlevens verloren gaan. Veel mensen hebben hiermee moeilijkheden. Het feit dat God de instructie geeft, waarvan Hij weet dat Zijn kinderen dit verkeerd zullen interpreteren en jonge kinderen hun leven hierdoor verliezen en Hij weet dit. En het wordt Hem dan aangerekend dat Hij dan Degene is die hen daartoe aanzette. Hij wist dat tenslotte dit hetgene zou zijn hoe ze het opvatten zullen. Dat maakt het zo moeilijk te begrijpen waarom God deze instructie geeft, Hij wist dat mensen de verkeerde opvatting zouden uitvoeren en dat daarbij kinderen tot hun einde zullen komen.

Dit is de reden waarom het spiegelprincipe zo belangrijk is, omdat God alleen gebiedt wat zich in het hart van de mens bevindt zodat het effect wordt dat de zonde overvloedig wordt. Daarom. Er is geen andere manier om dit op bevredigende wijze uit te leggen, tenzij men wil geloven dat God de genocide op kleine kinderen gebiedt. Afgezien van het feit dat, als Mozes zegt, de jonge vrouwen die geen man hebben gekend, zij voor zichzelf mochten houden. Bewaar die schoonheden. Die mooie jonge vrouwen uit Midian, houd die voor uzelf. Gebruik ze voor uw eigen seksuele genot. Is dit wat de God van Israël zegt?

Congregatie: Dat is het gedeelte dat ik niet kan begrijpen, Adrian. Dat is het stukje waarvan ik de zin niet zie. Het probleem deed zich voor toen de Midianietische vrouwen in het kamp kwamen en de Israëlieten hen toestaan het kamp binnen te komen. Dan mis ik de logica.

Het heeft ook geen enkele zin en natuurlijk probeert Mozes, terwijl hij het proces beredeneert, de beste oplossing te bieden. Hij weet dat iedereen die al 'ervaren' is, weet daar niet op in te moeten gaan, omdat het Israël ten val zal brengen. Het is het menselijke rechtvaardigingsstelsel. Dit is hoe de mens met deze situaties dan omgaat, zodra die heeft gezegd: wij zullen alles doen wat de Heere gezegd heeft.

Congregatie: We weten wanneer landen met elkaar oorlog gaan voeren, dat er standaard regels zijn bij het uitvechten van oorlogen betreffende de vrouwen en de kinderen. Het is niet volgens Gods standaards. Het is een standaard die mensen hanteren. Het is met moorden doordrengt. We kunnen de vrouwen onder de kinderen niet doden. Maar ja, zodra het toch zo gebeurt is, nietwaar, dan is het allemaal gerechtvaardigd.

Wanneer we het oorlogsschip van de god Shiva bedenken, toen op de steden Nagasaki en Hiroshima atoombommen waren gegooid, werden daar ook alle kinderen uitgeroeid; niemand die ze spaarde. En Oppenheimer, één van de architecten van deze aanval, zei met tranen in zijn ogen en appelleerde aan de god Shiva: "weet je, we wilden dit niet doen, maar om de velen te sparen, moesten wij de weinigen ombrengen." Het is een offeringsprincipe, vanuit een doelmatigheids argument dat er weinigen moeten sterven om de velen te redden van de dood. Dit is de menselijke gerechtigheid; dit is menselijke logica.

De Amerikanen wilden niet dat honderden en duizenden van hun jongens zouden omkomen, daarom vernietigden zij 200.000 Japanners met één knal. Dat is de menselijke gerechtigheid. In een menselijk systeem is dat volkomen logisch, nietwaar, afgezien van de oorlog en de uitputting en alles wat daarbij komt kijken. Nee, één bom, dood die mensen en dan is het gebeurd. Zij zullen zich neerbuigen en aanbidden.

Congregatie: Vanuit Gods gezichtpunt, weigerden de Japanners zich over te geven en daarmee is het een natuurlijke consequentie.

Het was een natuurlijke consequentie, omdat zij weigerden zich over te geven. Satan verhardde de Japanners en hun voornemen door te gaan tot de laatste man, zodat ze zouden sterven, omdat hij ze allemaal wilde ombrengen. We worden hier eraan herinnert wat de Geest der Profetie hierover schrijft indien Satan daartoe in staat was, hij iedere zoon en dochter van Adam zou wegvagen. Hij speelt geen favorieten. Hij houdt mensen lang genoeg levend om ze te kunnen gebruiken en als hij met hen klaar is, schakelt hij hen uit en vernietigt ze. Dat is de werkwijze van Satan.

We zien dus in de afsluitende gebeurtenissen van Mozes leven, we in een spiegel kijken en zien dan onszelf; we zien ons eigen gerechtigheidssysteem. We zien een mens die handelt naar de principes van natuurlijke gerechtigheid en het daagt ons uit. God toont ons dat wanneer we de wet of de hele Thora lezen we onszelf kunnen herkennen. Dit is wat de mensheid doet, wanneer we in dergelijke situaties geplaatst worden. Dat is de invloed die het op ons heeft. Het pleegt genocide, het vernietigt mensen, omdat zij een bedreiging zijn voor mij of mijn familie.

Hier is waar we het verschil kunnen zien. Wanneer Lucifer zijn leugens begon te verspreiden en men dit probeerde te begrijpen, wist God precies wat Lucifer aan het doen was. Waarom heeft God Lucifer niet gelijk geïsoleerd en hem gescheiden van de rest van de engelen? Waarom kwam het zo ver dat alle engelen beïnvloed werden door de ideeën van Satan? Waarom liet Hij dat roofdier binnen Zijn familie blijven? Waarom doodde Hij hem niet? Omdat God niet zo is; het is niet hoe Hij te werk gaat; Zijn karakter is anders.

Congregatie: Dat zal uiteindelijk de moeilijkheid zijn, nietwaar. Het maakt niet uit hoe je tot dit zogenaamde argument komt (ik gebruik die term niet graag),

maar hoe je ook tot dit onderwerp ben gekomen, uiteindelijk, als je tot de conclusie komt dat er een tijd komt dat het geen zin meer heeft, dan moet je uiteindelijk de vraag stellen, waarom zou je hem dan niet gelijk in het begin elimineren.

Waarom doet God het aan het einde, nadat miljarden mensen dood, vernietiging en ellende moesten ondergaan, waarom kon dat niet gelijk in het begin gedaan worden als dat je karakter is?

Congregatie: Als je toch iemand aan het einde gaat vernietigen, doe het dan gelijk aan het begin en begin opnieuw.

Doe het in het begin. Laat Satan gewoon naar buiten komen en schiet zijn hoofd eraf, want dat is wat hij verdient, want hij is nu de slang geworden. Hij is nu de duivel geworden en heeft invloed op onze familie. Maar Lucifer was Gods zoon. Hij was geliefd bij de Vader. Dat is de moeilijkheid. En hoe komt het dat binnen de familie van God twee naties van één vader op het punt kunnen komen waarop ze elkaar op deze manier zouden vermoorden. Ze komen uit één familie, verre verwanten van elkaar en ze kunnen elkaars kinderen vermoorden. Alle mannen onder hen, alle jongens, alle babyjongens vermoord ze. Ze zeiden dat dit hun neven waren, maar de Thora laat ons de zondige menselijke natuur zien.

Het toont hoe wij zijn. Het laat zien, dit is hetgene wat in onze natuur is en hiervan God ons komt bevrijden. Hiermee worden we geconfronteerd als we met anderen te maken hebben, waar we handelen als in een online omgeving. En in een online omgeving, waar mensen kunnen proberen binnen te komen en dingen beginnen te verspreiden die in strijd zijn met wat wij geloven, ontstaan deze impulsen. We hoeven geen zwaard te gebruiken, we kunnen deze persoon gewoon verwijderen van de groep. Zo, die is verdwenen. Dergelijke lieden kunnen we niet tolleren. Doet God zoiets? Hoe handelen wij in dergelijke situaties? Maar dan laten wij deze personen amok maken en dan overspoelen zij rotzooi en onzin over onze groep en beginnen groepsleden te misleiden en wat als daardoor leden verward raken en beginnen het ware geloof die wij hebben op te geven. Gaat u dat met lede ogen aanzien en doet u niets? Dit is de uitdaging, nietwaar.

Hoe zit het met mensen die online opereren, die binnen de groep hun ideeën spuien en onwetend zijn, die maar niet ophouden. "Ze zijn zo dom. Ze zeggen steeds de meest absurde dingen. Verwijder ze gewoon."

Congregatie: Je plaats voor hen een spiegel. Ik zeg dan gewoon zoals het is. Op een manier dat het niet wordt afgekapt en gesuggereerd dat je ... bent.

Uiteraard. Dank u. Het zal hoe dan ook afgekapt worden, omdat velen alle fragmenten van mijn aard kennen en mensen naar al die dingen in mijn aard kunnen wijzen, en alle Melanchtons¹ onder jullie mij hoog kunnen ophangen en mijn hoofd eraf hakken, omdat ik niet zo ben.

Congregatie: Adrian, gegeven dat we een verwijder knop hebben, wat een beleefdere vorm is om iemand te elimineren. Als we dat niet hadden en in plaats daarvan hadden we onze hand aan de trekker, dan is de vraag uiteraard: zouden we die overhalen? Ik dacht erover na, omdat we het over Israël hebben, het is zoiets als wat er zou zijn gebeurd als de broers van Jozef er mee doorgingen Jozef te haten, zou het alleen Simeon zijn geweest die zijn minachting had geuit, en Levi, voor die zijn broer wilde doden? Alle broers haatten hem; allemaal. Ze waren allemaal erg blij om hem in een put te stoppen. Maar op dat moment was hun karakter zich nog niet zover gedegeneerd dat ze zich op hun gemak voelden met het nemen van zijn leven. Maar hoe lang zou het nog geduurd hebben voordat ze allemaal daartoe bereid zouden zijn? "Weg met hem" ongeacht hoe.

Precies en we komen nog terug bij dit verhaal. De kwestie van iemand in hun familie die een onruststoker is van Israël. Daarvoor hebben ze een verzoeningsoffer nodig. Ze moeten van hem af en dan komt er vrede in de familie terug, vanwege deze dwaze dromer. Het veroorzaakte een enorme trauma voor hen en helemaal voor hun vader. Wanneer zij langs de tent van hun vader moesten lopen en naar zijn snikken te moeten luisteren, dag na dag, en je daarmee wordt herinnerd hoe je hem hebt bedrogen en je zit daar in stilte en zegt niets. Hoe kun je met jezelf leven? Je moet gelijk aan ijzer of koper worden.

1 Kompaan van Martin Luther die zachter van toon was en benadering dan Luther

Congregatie: Je wordt een broederschap in het kwaad, omdat allen gebonden zijn die zonde geheim te houden.

Ja, je wordt een bandiet. Dus alstublieft, dit is de kern van Numeri 31. Het spreekt direct tot onze ziel. Het heeft voor ons directe implicaties binnen onze groep. Voor het potentiële gevaar dat er valse leerstellingen en verkeerde inzichten bij ons binnen komen en hoe wij daarmee omgaan. Hoe gaan we daarmee dus om? Hoe behandelen we mensen die niet geloven zoals wij? Hoe gaan we om met onze wraakgevoelens? Hoe vergelden we degenen die bij ons proberen binnen te komen en proberen ons geloof te vernietigen.

Congregatie: Deze andere manier van wraak, deze goddelijke wraak, waar we weerstand moeten bieden aan het kwaad, en met liefde dienen te reageren en goed te doen, dat is voor ons moeilijk dat zelfs maar voor te stellen hoe dat werkt.

Hoe werkt zoiets? Hoe brengen we dat in de praktijk? Wel nu, we moeten opkijken naar Jezus, nietwaar. We dienen te kijken naar ons grote Voorbeeld hoe we dat moeten doen. Als ik deze verhalen lees en zie hoe Mozes met deze dingen omging, en dan naar mijzelf kijk en de emoties die in mijn hart opkomen, wanneer mensen die voor ons dierbaar zijn, niet langer met ons wandelen en zij ons nu als vijanden en ons nu als de kinderen van de duiven beschouwen en de pijn die dat veroorzaakt, dan zie ik dat ik netzo als Mozes ben; dezelfde houding. Ik zou reageren als hem. Maar vanwege de genade van God.

Oh, dus Adrian, zou jij dat doen? Ben je eigenlijk wel bewust wat in je eigen hart is? Wij mensen zijn allemaal schuldig aan Zijn dood, hier dient sprake te zijn van collectief berouw. Dit is wat wij zijn. Dit is onze menselijke natuur. Terwijl ik gisteravond en vanmorgen tot God bad, bad ik: "ik geloof nog steeds dat U mij uit deze Egyptische denkbeelden kunt bevrijden. Deze denkbeelden van valse gerechtigheid. Deze Egyptische denkbeelden dat verzoening verlangt en degenen vernietigt die mijn familie en mijn volk willen vernietigen. U deed het voor Mozes, dan kunt U het ook voor mij doen. U kunt mij een nieuw hart geven. U kunt dit stenen hart dat in mij is daaruit wegnemen, waarvan ik voel dat het in mijn hoofd beukt, en U kunt mij een hart van vlees geven, zodat ik mijn vijanden kan liefhebben en goed kan doen

aan degenen die mij vervolgen en proberen degenen die dicht bij mij staan te vernietigen."

Congregatie: Het lijkt erop dat veel van de verhalen in het oude testament, zoals deze, echt de dwaasheid laten zien van de manier waarop we met deze kwesties omgaan. Het is onze aard om die persoon te willen elimineren die gemeen tegen ons is of wat dan ook. Maar het brengt niet de vrede die we zoeken. Het brengt geen vrede, maar het brengt meer onrust in onszelf. De enige manier is de manier waarop Jezus het doet om vrede te krijgen. Het is de enige manier. Maar nee, zo zijn wij niet. Het zit in ons allemaal: als mensen ons kleineren of pijn doen, willen we er gewoon vanaf. We willen niet meer met ze praten. Tot op een bepaald bewustzijnsniveau willen we ze gewoon uit ons leven verwijderen en daarom brengen we dat tot het oneindige waar we ze dood willen hebben. Eigenlijk is dat logisch. Het is de logica van die manier van denken.

Precies. Sommigen doen het heel direct en zeer confronterend. Anderen zijn passiever in hun agressie, geraffineerder, maar zij steken het mes in je vijfde rib zonder dat je weet wat er aan de hand is. Die laten je in het ongewisse, met rare dingen en je hoofd draait rond [verwarrend] en je blijft jezelf afvragen waarom zeiden ze dat.

Dan zijn er nog de narcisten en de mensen die iemand manipuleren om zijn eigen perceptie van de werkelijkheid in twijfel te trekken en iedereen die proberen vergelding voor iets wat gebeurde in het verleden, omdat jij hun geschaad hebt en willen je daarvoor nog wreken. Daarmee hebben we allemaal te maken, en de plaats waar dit het meeste voorkomt is in de huwelijksrelatie, waar de strijd oneindig is. Jij hebt mij dit aangedaan en ik zal je ondermijnen. Ik zal iedere mogelijkheid aangrijpen om je onderuit te halen in het bijzijn van andere mensen. Heel behoedzaam, heel subtiel en dat is de grote tragedie hiervan.

De passie die u in mijn stem hoort, is mijn verdriet dat ik zo ben. Dus ging ik vanmorgen naar Exodus 6 en zei: "Vader, U zei dat U mij uit Egypte zou halen. U zei dat U mij ging veranderen. U zei dat U deze dingen ging doen. Ik gaf mij over aan U en ik geloof dat U het gaat doen. Het spijt me zozeer dat ik ben zoals ik ben en dat ik U al die jaren dit verdriet heb aangedaan. Ik heb mijn eigen beeld aanbeden, maar ik ga het aan U overgeven. Net als Satan, mijn

voorvader, heb ik volgens de wet onheil aangericht. Ik heb een rechtvaardigingssysteem gebruikt om degenen die mij en mijn familie kwaad wilden doen, te ondermijnen en ik wil vrij zijn van deze dingen."

In deze tijd voorafgaand aan Pinksteren kies ik ervoor om te geloven. Ik kies ervoor om te geloven dat God mij een nieuw schepsel kan maken in Christus Jezus. U kunt pas een nieuw schepsel worden als u weet wie Christus Jezus is. 1. de Zoon van de levende God; 2. dat Hij totaal onschadelijk en onbevlekt is, Hij heeft nooit iemand schade berokkend. Als u deze dingen niet weet, kunt u nooit Egypte verlaten. U zal blijven in de smeltoven en u zal compleet overgebrand worden en er zal niets overblijven.

Ik wordt hierdoor dus enorm uitgedaagd. Zelfs met kwesties waar we momenteel mee te maken hebben in termen van de groei van onze boodschap en de mensen die binnenkomen die er geen begrip voor hebben. Ze waren niet vanaf het begin van deze boodschap bij ons en ze begrijpen sommige dingen niet en dan stellen zij zichzelf op, zo van: "kijk jij begrijpt deze dingen niet", en dan komt de verleiding weer naar boven: Wie denk je wel te zijn? Of: Waar was je aan het begin van deze beweging? Alle natuurlijke rechtvaardigingsprocessen proberen in werking te treden, alle verdedigingsmechanismen, en alle beschermende maatregelen in werking laten treden. Ik kan de verleiding tot al die dingen voelen en ik kan naar Saul kijken, Ruben zal vanmiddag over Saul spreken, en de tijd zou het moeten leren als ik dezelfde macht tot mijn beschikking had, niet hetzelfde zou gaan doen als Saul.

Zo, God help mij alstublieft. God maak mij hiervan vrij. Bedankt God voor de Thora en de profeten die ons tonen wat wij zijn. Dat toont ons wat we kunnen worden. We zullen nu niet veel tijd besteden aan Davids leven, waar u hetzelfde kunt herkennen. David had te maken met Simeï, toen hij Jeruzalem uitvluchte en Simeï stenen naar David gooide en hem een man van bloedvergieten noemde, dat hij nu kreeg wat hij verdiende. Dat is wat hij zei en Abisai zei: ik zal oversteken en van deze dode hond zijn kop eraf slaan, maar David antwoordde: laat hem vervloeken, raak hem niet aan. Maar toen Salomo koning werd, zie hij: laat Simeï niet zonder bloed naar het graf gaan. Wraakneming dus. Het was er nog steeds, op zijn sterfbed.

Congregatie: Die eerste houding was zo nobel.

Maar wat gebeurde er met die nobelheid? In het nachtelijke seizoen om vier uur in de morgen herinnert hij zich de stenen die naar hem werden gegooid en zijn gedachten draaien zich om en denkt dan: waarom heb ik die kerel daarmee laten weggkomen.

Congregatie: Omdat zijn schuldgevoel groot was. Zijn zelfveroordeling hield hij onderdrukt. Toen dat weg was, toen ...

In de oude man kwam het weer naar boven. Ook bij Joab, die Abner doodde, die het hem soms moeilijk maakte, vroeg David hem aan te pakken. In Salomo kun je het lezen. Toen Salomo aan de macht kwam, boem, boem, werden ze om zeep gebracht. Dit was volgens het menselijke gerechtigheidssysteem, in de naam van God. Hiermee hebben wij ook te maken. Elia had hiermee ook te maken.

Dit is het mooie ding als we in de afsluitende gebeurtenissen in het leven van Mozes zien, de genocide of beter gezegd de bijna genocide, de uitzondering waren de jonge vrouwen die geen gemeenschap gehad hebben; bijna genocide op de Midianieten en dat Mozes dan sterft en kort daarna wordt hij opgenomen naar de hemel. Want hij is geconfronteerd geweest met zijn eigen rechtvaardigingssysteem en de Heilige Geest is dan in staat tot hem te spreken en hem te vertellen wat in hem is, en alles wat Mozes heeft te doen is berouw te hebben en te vragen naar dat nieuwe hart en het is aan hem gegeven.

Congregatie: Maar wat moest hij zien in het visioen dat hij vanaf de berg zag? Hij zag dat alles wat hij had gedaan, leek alsof het waardeloos was.

Alles wat hij zag, allemaal waardeloos. Als hij op de berg Nebo staat, zag hij dat alles wat hij gedaan had was doordrenkt met zijn verkeerde begrip van het karakter van God.

Bij Elia, voordat hij wordt opgenomen, verbrand hij deze mannen. Hem was verteld dat God niet in het vuur was. Hem was verteld dat God niet in de donder is, niet in de aardbeving, ook niet in de wind. Maar toen hij werd uitgedaagd, wat gebeurde er toen? Het kwam naar boven.

Dit is dus de test voor ons, broeders en zusters, en ik wil dat u, voor zover u dat kunt, heel aandachtig luisteren. De komende dagen zullen jullie dingen in

je karakter naar boven zien komen die jullie bijna zullen vernietigen, en ik huiver als ik dit zeg. Ik wil mijn Heer niet verloochenen. Ik wil niet zijn zoals de discipelen. Er staat dat alle discipelen hem in de steek lieten en vluchtten. Dat is wat er staat geschreven: "Al zouden zij ook allen aanstoot aan U nemen, ik zal nooit aanstoot aan U nemen." We hebben niets geleerd. De dagen die voor ons liggen zullen elementen in ons karakter onthullen, maar ik wil dat u dit onthoudt: dat God altijd barmhartig is en dat Hij ons niet veroordeelt en dat Hij deze dingen alleen in ons openbaart om ons de kans te geven zodat wij kunnen belijden: "Vader vergeef me, vergeef me voor wat ik heb gedaan", of het andere alternatief is om te roepen dat de rotsen en de bergen op ons zullen vallen, omdat we geoordeeld hebben dat we het eeuwige leven niet waard zijn. We hebben besloten ons vast te houden aan ons vals rechtvaardigheidssysteem en daarmee ons zelf de dood te bezorgen. Er bestaat geen bovenmenselijke profeet. Er is niemand in de Bijbelse geschiedenis die kan zeggen: "Ik heb het goede gedaan." Ook niemand van ons kan dat zeggen. Bij alles wat we gedaan hebben, zijn we onrendabele dienaren vanwege dit vals rechtvaardigingssysteem dat nog steeds deel uitmaakt van ons. Ik voel het in mijn leven en ik verlang ernaar, ik zucht daarvoor en verlang naar die diepere ervaring.

Dit is dus opnieuw de oproep voor een collectief berouw. Hoeveel lijden heeft ons vals rechtvaardigingssysteem Gods Zoon veroorzaakt? Hoeveel pijn doorstaat Hij, niet alleen voor de mensen in de wereld, maar ook voor ons, met hun irritaties, onze frustraties en onze ergernissen. Het werk dat we hebben te doen is veel uitgebreider, en ik herhaal dit nogmaals: als we denken dat we iets weten door hetgene we geleerd hebben over het karakter van God, weten we nog steeds bitter weinig betreffende de dingen die we daarover zouden moeten weten.

Wanneer we het werk van berouw doen en we spenderen onze tijd daaraan en ik bid iedereen van ons om in deze ervaring te komen, dat wanneer we naar het leven van Mozes kijken, dat we onszelf zien, wanneer we kijken naar het leven van Elia, dat we onszelf zien. Zelfs wanneer we kijken naar Johannes de Doper, de grootste onder de profeten, toen hij in een moeilijke situatie kwam, dat hij begon te twijfelen en zijn geloof in de Messias bijna verloor. Hij was aan zichzelf overgelaten in een kerker, kon dit in overeenstemming zijn met het werk van de Messias? Al deze dingen waren

opgeschreven als waarschuwing voor degenen over wie het einde van de wereld zal komen. Dit zou ook onze situatie kunnen zijn. Iemand in een donker kerker cel denkend: "Waarom ben ik in de steek gelaten, waarom ben ik eigenlijk in de steek gelaten, misschien was dit allemaal een leugen, misschien is dit niet de werkelijkheid", en je komt in de verleiding om je geloof op te geven.

Onthoud dat deze presentatie mijn gebed is en dus wil ik eenvoudigweg neerknielen en bidden, laat eventuele opmerkingen die u wilt maken in de beschrijving achter en bid alstublieft voor deze dingen. Laten we ons neerbuigen voor onze Vader:

Hemelse Vader, onze Heer, we voelen ons onwaardig om in Uw nabijheid te komen. Wij komen voor U door het bloed van Christus. Red ons van ons vals rechtvaardigingssysteem. Want wij horen de waarschuwing van Uw Geest de woorden: "U doet de werken van uw vader de duivel, u zoekt niet de goddelijke dingen, maar de menselijke. U denkt dat u Mij aanbidt, maar u aanbidt uzelf in uw vals rechtvaardigingssysteem, vanuit uw irritaties en uw ergernis over wat andere mensen doen."

Heere Jezus bevrijd ons. Vader, Uw verbond dat U maakte, met Uw Zoon komt in onze gedachten op, om Uw volk te verlossen en dat U ons een nieuw hart wil geven. U zal Uw Thora in ons hart schrijven, zodat wij totaal onschadelijk en onbevlekt zullen zijn en wanneer mensen ons zullen bedreigen om ons kwaad aan te doen, dat we ons kunnen keren tot U en zeggen Vader geef ons Uw Geest. Laat onze wraak op onze vijanden aangericht worden in liefde voor hen en door goed te doen en vriendelijk te zijn en wij het kruis dragen, ook als het pijn en verdriet doet. Uit onszelf kunnen wij dit niet. Wij kunnen dit niet, maar U kan dat in ons doen en door ons en dit geloof ik met mijn hele hart. Ik dank U in Jezus naam. Amen.

Mozes

en de afslachting van de Midianieten

En Mozes sprak tot het volk: Laten er mannen uit uw midden zich voor de strijd toerusten, en zich tegen Midian keren om de wraak van de Heere aan Midian te voltrekken. Numeri 31:3

Dit is een lastig verhaal om te lezen. Het daagt ons gerechtigheidsgevoel uit, als we het maar toestaan.

En Mozes zei tegen hen: Hebt u alle vrouwen laten leven? Zie, zij waren door de raad van Bileam voor de Israëlieten de aanleiding tot trouwbreuk tegen de Heere, in het geval van Peor, waardoor de plaag kwam onder de gemeenschap van de Heere. Nu dan, dood al wie mannelijk is onder de kleine kinderen, en dood elke vrouw die gemeenschap met een man heeft gehad door met een man te slapen. Maar laat alle kinderen van het vrouwelijk geslacht die nog geen gemeenschap gehad hebben door met een man te slapen, voor ons in leven. Numeri 31:15-18

Dit roept de vraag op: Vertegenwoordigt dit Gods gerechtigheid en wraak? Deze presentatie probeert dit verhaal in lijn te brengen met het gebod van Jezus om uw vijanden lief te hebben en goed aan hen te doen.